„Az, hogy mindhárman megmenekültünk, már önmagában csoda volt”

„Mentünk le a lépcsőházban, a kapu persze zárva volt. A kis nézőablakon anyám kinyújtotta a kezét, elérte a csöngőt, megnyomta. Gyorsan elbújtunk a lift mögé. Jött Szalai úr, a házmester. […] Kinyitotta a kaput, nem látott senkit. Elsétált a sarokig. Anyukám ezt a rövid időt kihasználva elkezdett velem futni. Akkor kellett volna az időnket mérni. Barcsay utca, körút, Rákóczi út, Szentkirályi utca. Biztos világrekord lett volna az idő. […]

Mi történt? Mikor, miért, hogyan szökött az anyuka és a gyermek? Az édesapa? Milyen veszélytől, hogyan menekültek meg a család tagjai?

1. Egy napon édesanyám azt mondta nekem, akkor gyermeknek: „Kisfiam, mi innen megszökünk.”	2. Amikor az asszony meglátott, spontán azt mondta: „Végre megjöttek az erdélyi menekültek!”	3. Édesapám a Szentendrei úton, a Leipziger gyárban volt munkaszolgálatosként.
4. A gyárból apámat a Margit-szigetre vezényelték, ahol a szállóban magas rangú német tiszteket gyógykezeltek.	5. A lányának a férje a csepeli Weiss Manfréd-gyárban volt vasmunkás – még ők sem tudták, kik vagyunk valójában.	6. Amikor rendelet kötelezte a zsidókat, hogy a gettóba költözzenek, átköltöztünk a Barcsay utcába, egy csillagos házba - A házmester nyilas vezető volt.
7. Az apámat egy katona – úgy téve, mintha kísérte volna – elvezette a Szentkirályi utcába.	8. Tudtuk, hogy a nagybátyám és a nagynéném bekerültek a gettóba. A Columbus utcából az Akácfa utcába kerültek.	9. A keretlegények rendesek voltak, mert megengedték, hogy anyám odamenjen a kerítéshez, és pár szót váltsanak.
10. Egy nagynéném és nagybátyám a Barcsay utcában lakott, ott, azon a környéken több csillagos ház is volt.	11. Szökött munkaszolgálatosként egyből agyonlőtték volna, ha felfedezik.	12. A szökése után, amikor a Szentkirályi utcai lakásban az óvóhelyre kellett mennünk, az édesapám a lakásban maradt, az ágyba beágyazva.
13. A Barcsay utcában már csak édesanyámmal laktunk, mert édesapám akkor már munkaszolgálatos volt.	14. Amikor már sok légiriadó volt (szovjet, amerikai), akkor mindenki ment a pincébe, mi is, mint erdélyi menekültek.	15. Vallom, hogy nekem két születés-napom van – az egyik, amelyik be van írva az igazolványomba, a másik 1945. január 16.
16. Édesapámnak volt egy fuvaros embere, az ő feleségének a testvérével már előre megbeszélték, bármi problémánk van, ő-hozzájuk mindig mehetünk.	17. 1944-ig a szüleimmel a közeli Kanizsai utcában laktunk egy szép, tágas lakásban.	18. Aznap, amikor felszabadult a gettó, mentünk megkeresni őket. Az is csoda, hogy rájuk találtunk.

19. Kiegészítő: Édesapám építőanyag-kereskedő volt, a Fehérvári úton volt egy kis telepe.	20. Kiegészítő: A zsidó negyed tele volt halottakkal, romhalmaz volt minden.	21. Kiegészítő: Azt hiszem, nem sok zsidó ember van, aki ministrált volna, hát én igen.
22. Kiegészítő: Anyai ágon több rokonunk volt Sárváron.	23. Kiegészítő: A pincében állandó imádkozás volt, engem is befogtak ministránsnak.	24. Kiegészítő: Mindenki kapott vásárlási könyvet, csak bizonyos időben, csak bizonyos mennyiséget lehetett vásárolni, meg volt határozva, melyik boltba lehet menni.
25. Kiegészítő: Több családtag nem jött haza a koncentrációs táborból és a munkaszolgálatból.	26. Kiegészítő: A munkaszolgálatosoknak az volt a feladata, hogy ha megszólalt a légvédelmi sziréna, ezeket a német tiszteket levigyék az óvóhelyre.	27. Kiegészítő: A Szentkirályi utcai lakás nagyon kicsi volt, a konyhából egy spanyolfallal választottak le egy részt a számunkra.
28. Munkaszolgálat	29. Csillagos ház	30. Gettó
31. keretlegény	32. erdélyi menekültek	33. 1945. január 18.
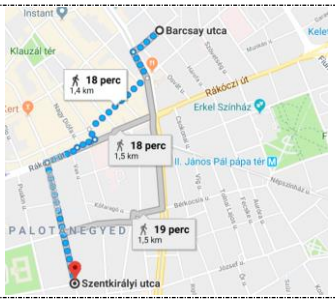	Spanyolfal	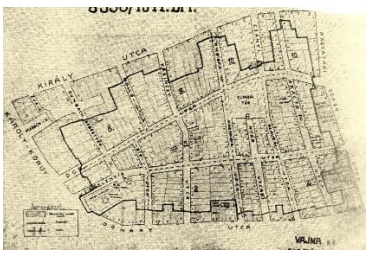

Felhasznált irodalom: http://www.csillagoshazak.hu/#overlay=hazak/VII/barcsay11